

1 שלימות לא רק בנוגע לעצם, אלא גם בנוגע להתפשטות. ועל-דרך-זה מובן בנוגע לראש-השנה כפשוטו.
 2 ובפשטות - שזוכים לכתובה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה ברוחניות ובגשמיות, בבני חיי, ומאן
 3 דיהיב חיי - יהיב מזוני²³, ומזוני רויחי.

* * *

4 ו. יום השבת-קודש הזה שבו קורין "אתם נצבים היום כולכם גו'" קשור גם עם ימי הסליחות, כי
 5 נוסף לכך ש"מיניה מתברכין כולהו יומין"²⁴, שממנו נמשכת הברכה לכל ימי הסליחות, הרי גם הפזמון
 6 הראשון באמירת הסליחות (שכולל את כל הפזמונים) הוא: "במוצאי מנוחה", שבזה מודגשת השייכות
 7 של ענין הסליחות ליום השבת.

8 והנה, התחלת הסליחות - לאחרי אמירת "אשרי", שעל-פי דברי האחרונים²⁵ שכתבו דבריהם ב'רוח
 9 הקודש' (כדברי אדמו"ר הזקן²⁶) ומפיהם אנו חיים, הרי זו הקדמה לסליחות, כמו שאומרים "אשרי"
 10 קודם כל תפילה - היא: "לך הוי' הצדקה ולנו בושת הפנים"²⁷.

11 ומבואר בדיבור-המתחיל לך הוי' הצדקה הנ"ל, ש"לך הוי' הצדקה" היינו "מלכות דאין-סוף ראשית
 12 הארת הקו כו' והוא מהות ועצמות אין-סוף ברוך-הוא", וכדי להגיע לבחינה זו הרי זה על-ידי ש"לנו
 13 בושת הפנים", "כי כל הקרוב יותר יהיה העדר תפיסת מקומו ביותר, ויתבייש מעצמותו, וכל שיתבייש
 14 יותר מעצמותו הוא העדרו וביטולו האמיתי, אשר בבחינת התענוג שבנפשו והארת הפנים, לא יוכל
 15 להתקרב.. כמו שיתקרב בבחינת בושת הפנים וכו'".

ז. והענין בזה:

17 השייכות ד"לך הוי' הצדקה" ל"מהות ועצמות אין-סוף ברוך-הוא" היא - לפי שמצד עצמותו יתברך
 18 נמשכים כל הענינים בתורת צדקה, ולא בתורת שכר על העבודה, ואפילו לא בתורת מתנה, שאף שאינה
 19 שכר העבודה, הרי "אי לאו דעביד ליה נייחא לנפשיה לא הוה יהיב ליה מתנתא"²⁸, מה-שאינ-כן צדקה,
 20 שנתינתה אינה מחוייבת מצד הזולת (אפילו לא באופן ש"עביד ליה נייחא לנפשיה"), כי-אם מצד הנותן
 21 בלבד.

22 וכמבואר בשל"ה²⁹ בנוגע לכללות ענין העבודה, אם היא צורך גבוה³⁰, וכמאמר רבותינו ז"ל³¹ "מה
 23 הדבורה הזאת, כל מה שהיא מסגלת - מסגלת לבעליה, כך כל מה שישראל מסגלין מצוות ומעשים
 24 טובים - הם מסגלין לאביהם שבשמים", או שזהו באופן ש"מה איכפת לו להקב"ה כו"³² - שזהו החילוק
 25 בין בחינת הגילויים, ששם יש תפיסת מקום לענין העבודה, לבחינת עצמותו יתברך, ששם אין תפיסת
 26 מקום לעבודה, וכל ההמשכות הן בתורת צדקה³³.

27 וכללות הענין בזה - שמדריגת הגילויים קשורה עם מציאות הזולת, שהרי ענין הגילוי הוא בשביל
 28 הזולת (ועד, שגם כאשר הגילוי הוא רק בכח ולא בפועל, הרי למעלה אין כח חסר פועל³⁴), ולכן יש
 29 תפיסת מקום למציאות הזולת; ורק מצד עצמותו יתברך אין תפיסת מקום למציאות הזולת, ולכן כל
 30 ההמשכות אינן אלא בתורת צדקה בלבד.

31 וזהו גם מה שכתוב³⁵ "רחבה מצוותך מאד", ומבואר ב'אגרת הקודש'³⁶ דיוק הלשון "מצוותך", ולא

(29) שער הגדול (כט, ב ואילך).

(30) ראה עבוה"ק חלק העבודה בתחלתו.

(31) דב"ר פ"א, ו. וראה לקו"ת ראה כח, סע"ד.

(32) ב"ר רפמ"ד.

(33) ראה גם תורת מנחם ח"ד ע' 324 ואילך. וש"נ.

(34) פרדס שי"א פ"ג. הובא ונת' בסהמ"צ להצ"צ מצות

האמנת אלקות פי"א (דרמ"צ נח, א). ובכ"מ.

(35) תהלים קיט, צו.

(36) סי"ז.

יום" בתחלתו). סה"ש תורת שלום ע' 246 וע' 248.

(23) ע"פ ל' חז"ל - תענית ח, ב.

(24) זח"ב סג, ב. פח, א.

(25) ראה הנסמן בליקוט טעמים ומקורות לסליחות - בפיסקא

אשרי.

(26) ראה המשך תער"ב ח"ג ס"ע א'שפה (נעתק ב"היום יום"

ו שבט, ובתורת מנחם - רשימת היומן ע' שכד. וש"נ).

(27) דניאל ט, ז. וראה גם תורת מנחם ח"ו ע' 153. ח"ט ע'

187. ועוד.

(28) ראה מגילה כו, ב. גיטין נ, ב. ב"מ טז, א. ב"ב קנו, א.